

"Imalin", fabrika hemijskih proizvoda, Zemun-Beograd, Pariska ul. 15.

Ova hemijska fabrika za ~~izradu~~ proizvodnju masti za obuću, za čišćenje parketa, metala i hemijskih proizvoda, osnovana je u Zemunu cca 1921. godine kao dioničarsko društvo po Gustavu Eisendrathu iz Beča. Firma je krajem 1922. godine preuzeta po Miloradu Stojadinoviću i Marku Albahariju, koji su se tada i protokolisali, dok je sa 1/3 dela bio tajno zainteresovan Gustav Eisendrath. Firma je vodjena u toj formi sve do 29.3.1934. godine, kada je iz ~~firme~~ Milorad Stojadinović istupio, a nešto ranije usledilo je i povlačenje Eisendratha. Do razotčenja je došlo usled toga, što je Stojadinović osetio da je posao ~~neinteresantan~~ unosan i da nema interesa da Albaharia vuce za sobom, te ga je jednostavno iz firme izgurao na taj način, što je ovaj uz odgovarajuće rekompenzacije preuzeo "Imalin", ali je izbačen iz tekstilne fabrike u Zemunu, koju danas sam vodi Stojadinović. Na mesto Albaharia, on je primio kao tajnog ortaka bez novčanog uloga, nekog Simhu Kohlberga iz Bialistoka, Poljska, koji je posle jedne zamrsene trgovačke prošlosti uspeo da iz Poljske prenese jedan deo starih i rashodovanih tekstilnih mašina u Jugoslaviju i to je bio njegov udeo u firmi. Mašine ne vrede više od Din. 150.000.- Poslednjih godina u industriji masti porasla je osetno konkurencija, te su i obrti u ovoj firmi znatno smanjeni, ali je firmi uspelo da marku "Imalin" do te mere da uvede, specijalno u delovima granice predratne Srbije, da je naziv te fabrike postao sinonim za pastu za obuću uopšte. Podržavani lager robe zajedno sa sirovinama varira u visini od cca Din. 4-500.000.-, čime se postiže godišnji obrt od cca Din. 1,5-2,000.000.- U potra-

NAB-2474-6933

WR. 1752/34

Beograd. 24/11, 1934

Jugosl. Anglo-Petrol, a. d.
Beograd

življanju ima firma cca Din.300.000.-, ali se ova suma više puta i osetno smanjuje i penje.

Fabrična zgrada u Zemunu bila je uknjižena do razortačenja na Albaharia i Stojadinovića, koja je pretstavlja vrednost od cca Din.1.000.000.- i na kojoj nema tereta, prešla je na dan razortačenja u vlasništvo Vukice Stojadinović, suprugu Milorada Stojadinovića. Albahari po ovom ugovoru o razortačenju ne plaća kiriju za fabričke prostorije do septembra 1934. godine. Firma kao takva dok su bili još u zaje nići Stojadinović i Albahari uzivala je redova kredit kod Narodne banke u visini od Din.250.000.-, ali je isti regulisan i izgleda da će biti ugašen, jerg ga Albahari ne koristi. Albahari inače ima akcija i hartija od vrednosti u vrednosti od cca Din.3-400.000.- i to 25-30 komada akcija Narodne banke, oko 15 komada obveznica invest. zajma a Din.1000.-7%, 35-40 komada akcija Beogradske trg. banke, 20 kom. akc. Privileg. agrarne banke, oko 1500 kom. akc Opšte trgovinske banke i preko 1000 komada Beogradske trg. štedionice. U fabrici su uposleni stalno 3-12 radenika. Albahari ima i gotovine nekoliko stotina hiljada dinara i njegova čista imovina ceni se na oko Din.1.500.000.-, jer nepokretnog imanja danas na svome imenu nema, posto je kucu u Maršala Piłsudskog ul.27, koja je vredna cca Din.1.500.000.- i bez tereta, preneo još pre godinu dana na ime njegovog gluvo-nemog sina Iliju Albahari-a, po zanimanju zlatara. Albahari ima još od pre Rata i svoju lepo uvedenu agenturu, sa kojom dobro prosperira. U ličnom pogledu je povoljno opisan, uživa dobar glas i poverenje i za poslovne veze i odgovarajuće kredite u okviru svoje imovine može da dodje u obzir. Način plaćanja i poslovanja firme u krugovima liferantata prosudjuje se povoljno.

MIO.-862./34.-

Beograd, 7.7.1934. (Francusko-srpska banka, Beograd)

НБ-2474-6933